

[Himmelstrup.]

og den tog fra først af Sigte paa Varer, som staar i Forbindelse med Landbruget, Foderstoffer og Gødningstoffer, men er senere udvidet meget stærkt. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise til alle de Bestemmelser og Regler, ogsaa Bestemmelser af administrativ Karakter, som er knyttede til den Lovgivning, der her i Danmark er gennemført for at begrænse den illoyale Konkurrence, en Lovgivning, som ganske vist ikke alene tager Sigte paa Publikum, men som ogsaa tager Sigte paa at beskytte den reelle Handel. Grundbetragtningen i hele denne Lovgivning har jo været den, at det købende Publikum skal vide, hvad det er, det køber, for at ikke en falsk og vildledende Reklame og ogsaa andre Foranstaltninger skal lokke Folk til at give deres Penge ud til Ting, hvis Værdi i Virkeligheden ikke staar i et rimeligt Forhold til den Pris, for hvilken de sælges.

Det var navnlig i Krigsaarene og Aarene derefter, den Gang Ersatztvarerne spillede en saa stor Rolle i Omsætningen, at Forbrugersynet maatte skydes stærkere i Forgrunden. Det har man ogsaa erkendt i den danske Lovgivning, f. Eks. gennem de gentagne Revisioner og Udvidelser af den første saakaldte Reklamelovgivning af 1912. Jeg kan som Eksempel herpaa ogsaa nævne den lille Lov om Pap og Kunstlæder i Skotøj, som vist blev gennemført første Gang i 1921, og som jo ogsaa er et typisk Udslag af denne Tankegang. Men jeg tror, at selv om denne Tilstand med Ersatztvarer i Virkeligheden er forbi, vil en saadan Lovgivning alligevel ikke blive overflødig for Fremtiden. Det kan ikke nægtes, at der indenfor Omsætningen, indenfor Forretningslivet er visse Deformiteter, som neppe vil blive mindre end hidtil i den Tid, vi nu gaar ind i. I en Deflationsperiode, hvor Afsætningen er særlig vanskelig, er der nemlig en vis Tilbøjelighed til at tage mindre honnøtte Midler i sin Tjeneste for at skaffe sig den størst mulige Afsætning. En saadan Fremgangsmaade er derfor mere almindelig i nedadgaende end i opadgaende Tider, hvor det er lettere at sælge Varerne. Hertil kommer ogsaa Hensynet til Publikum, og dette Hensyn maa under saadanne Forhold træde stærkt frem. Der er ingen Tvivl om, at vi gaar en fattigere Tid i Møde end den, vi har været inde i hidtil, en Tid, hvor Pengene bliver færre, end de har været hidtil, og hvor det derfor ogsaa er af stor Betydning, at Publikum faar det mest mulige for de Penge, der anvendes til Indkøb. Derfor forekom-

mer det mig ogsaa, at det offentlige kan have en vis Forpligtelse til at drage Omsorg for, saa vidt det overhovedet er muligt og uden alt for store Indgreb i den frie og reelle Omsætning, at dette finder Sted.

Det er derfor det Synspunkt, jeg her har søgt at fremholde: Hensynet til Publikum, under hvilket vi fra vor Side vil have de to Lovforslag set, som er til første Behandling her i Dag. Vi vil have dem set udelukkende under Synspunkt af et Værn for Forbrugerne, et Forsøg paa, paa meget vigtige økonomiske Omraader, at værne Forbrugerne mod at blive taget ved Næsen ved deres Vareindkøb. Det drejer sig om to saa vigtige Omraader som Klæder og Skotøj, og vi ved alle, hvilken Rolle Indkøbet af netop disse Arter af Forbrugsgenstande spiller, navnlig for den mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Hvorvidt alle de enkelte Bestemmelser, som har fundet Udtryk i disse Lovforslag, og hvoraf jo adskillige er af rent teknisk Karakter og derfor nærmest hører hjemme til Drøftelse i et Udvalg, er i Stand til at imødekomme de Krav, jeg her har nævnt som dem, vi stiller til en Lovgivning af denne Art, og *kun* de Krav, jeg har nævnt, det bliver et Forhold, der, som sagt, nærmere vil være at undersøge i Udvalget. Jeg mener derfor ikke, det er nødvendigt her at komme ind paa en meget detaljeret Gennemgang af alle Enkeltheder i de to Lovforslag, men nogle enkelte Bemærkninger vil jeg dog gerne have Lov til at gøre derom.

Det Lovforslag, som staar først paa Dagsordenen, og som omhandler Fremstillingen og Indførselen af Læder og Skotøj, er jo det, som almindeligvis gaar under Navn af Forbud mod at fremstille og indføre det saakaldte betyngede eller besværede Læder. Jeg vil her først sige, at disse Ord efter min Mening ikke saa gerne maatte vinde Plads i vor Lovgivning, for det er ikke danske Ord i saa høj Grad, som ønskeligt kunde være — saa vidt jeg ved, stammer de fra Svensk —, medens man derimod med større Ret, synes jeg, kunde kalde det Forhold, vi her behandler, Forbud mod Vægtforøgelse af Læder, saaledes som man har gjort det i de norske Lovgivningsbestemmelser, som er vedtaget for et Aars Tid siden, et Udtryk, som jo i øvrigt ogsaa er anvendt i Lovforslaget, medens derimod Ordet betyngtet for Lovforslagets Vedkommende kun findes i Bemærkningerne til disse Lovforslag.

At der paa dette Omraade er visse Forhold, som kan trænge til en Undersøgelse, har jeg for mit Vedkommende allerede